

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Családbarát Magyarország – 1. rész

Tudósítás

A Család és Népesedés politikáért felelős szakemberek konferenciáján,- melyet a Barankovics Alapítvány szervezett 2018. május 28-án a BP. IX. Nagyvárad tér 2. sz. alatti Országos Közegészségügyi Intézet Fodor teremben,- két témához kapcsolódott a műhelymunka:

- **“Amikor sebeink kivirágznak...” és vajon abból lesz -e valaha is gyógyulás ?**
- **és Traumából növekedés nemzeti szinten”**

Ha arra gondolunk, hogy a történelem során ért, átélt, generációkon át ívelő traumák most is jelen vannak mai társadalmunkban, akkor különös tekintettel kell lennünk a gyermekszületés témára és a fiatalok elvándorlására az országból idegen országokba.

A társadalmunkban lévő sérülések felismerése, feldolgozása és feloldozása csak közösen érhető el -részben az oktatási rendszer keretén belül speciális módszerekkel és eszközökkel. A konferenciát dr. Beneda Attila, EMMI Család és Népesedés politikai Államtitkárság képviselőjeként nyitotta meg őszinte emberséges gondolattal:

“Eleink országot hagytak ránk, benne zajlott a történelem, küzdeni kellett a megmaradásért, mert tudnunk kell ma is, hogy: Gyökértelen fának nincs lombozata, az átvágott gyökerek nem hoznak törzset, de ha nincs az összes elvágva, akkor kellő gondozással lehet új lombkoronát növesztetni.

Nem az állami közigazgatásból, hanem a civil közösségekből jönnek az ötletek, hogy mit kell tenni azért, hogy a nemzet megmaradjon. A demográfiai mutatók az elmúlt esztendőök során jelezték, hogy a gyermekszületés ügye szorosan összefügg az államigazgatással.

Ha visszatekintünk az elmúlt 200 évre, vagy inkább csak az elmúlt 30 évre, akkor látjuk, hogy a lejtmenetből van némi remény a számok megfordítására.”

Dr. Beneda Attila statisztikai adatokat hozott 1910-1960 közötti népesség alakulásra. rámutatott, hogy 1910-ben még egészséges szerkezete volt a Piramisnak, még volt növekedés, a családok 5 gyermeket vállaltak, s ha betegségek meg is tizedelték a családot, az igazi traumák az I.világháborúval kezdődtek. Részben a népesedést befolyásoló tényezők között ott volt a szegénység, a romló egészségi állapot, aztán a világgazdasági válság hatása.

A városokban növekvő népesség fogyasztási igénye a vidékre támaszkodott, de a II. világháborút követő politikai változások, részben a diktatúra, benne a Ratkó korszak hirtelen megnövekvő gyermekszaporulata a városiakat is elszegényítette, ekkor került sor arra, hogy a nők is munkát vállaltak, intézményekre hagyva a csecsemőket.

1953-56 között az engedélyezett terhesség megszakítás a legtermészetesebb megoldás volt a népesség szaporulat megállítására.

A terhesség megszakítás 1965-68-71 között is engedélyezett volt, sőt 1998-2001. között is. 2016-tól csökkent, általánosságban a családpolitikát a kiszámíthatóság és rugalmasság jellemezte.

Ha most a közelmúltra tekintünk, akkor 2011-ben jelentkezett a Ratkó korszak szülőiteinek negatív statisztikai adata, az 1952 -től születettek szülőkéességük idején épp csak egy gyermeket vállaltak,-melynek következménye az lett, hogy drámaian megfogyatkozott a jelenkor

szülőgenerációja, akiktől azt várjuk, hogy megteremtsék a Jövőt, a jövő generációt, miközben ők is kifutnak már az időből, hogy a meglévő gyermekeikhez újabbat vállaljanak.

A társadalmi traumák negatív jelei hatottak a lelki állapotunkra, ám mégis van remény optimizmusra, mert a jelen kormány mindent megad, - több népesedést befolyásoló eseményen, - hogy megszülessenek a várt és kívánt gyermekek minél többen.

A mai fiatalok, felmérés alapján, 2 gyermeket akarnak, de statisztikai adatként csak 1,5 születik meg. Fontos, hogy a civil társadalom is hallassa a hangját, mert a Kormányé nem jut el mindenhová, pedig a célja prosperitás, a felemelkedés a családi egység értékének megőrzése.

Dr. Beneda Attila helyettes államtitkár nyitó gondolatainak összegzése után **A magyar nemzet lelki állapotáról** a kísérletekben igazolt lelki elakadásokról beszélt **dr. Zseni Annamária, pszichiáter és kutató** keresve a megoldásokat.

A két éves kutatómunka célkitűzése a zavarok okának feltárása, a kórokozó tényezők keresése, a kiút megtalálása volt.

Hivatkozott Dr. Kopp Mária 2007-es évi eredményeire, mely kimutatta, hogy a magyar társadalomban élők 70 %-a krónikus stressz állapotban él. Ez anomias állapot, meggyengült az erkölcsi és egészségi lét, melyben nincs közös jövő kép, nincs stabil érték rend, de van jó fogyasztó közönség, mely jól manipulálható. Az elbizonytalanított ember pedig jól frusztrálható.

Film készült Jeleniczki István rendezésében Ön – Tér- Kép címmel, melyben érzelmi és tartalmi élet pszichodinamikai elemzése látható.

A magyar nemzetre 2014. december 29-én jellemző volt az indulat, a bénultság, a feszültség, s vele együtt a gyengeség, szomorúság, félelem.

Ha az indulat párosult a félelemmel vagy a bénultság a gyengeséggel, a félelem a szomorúsággal, az ÖN-képet, (tükröt), önbecsülés nélküli fásultságot, közömbösséget mutatott, aztán dermedtséges is. Én védelemnek is nevezheték ezt, vagy önvédelemnek, belső emigrációnak.

Olyan ez mintha mindig a halott lábainál állnánk, és ami a miénk, azt nem éljük meg.

A nemzet még mindig a hátba támadás emlékeit őrzi, az orvul támadást, s bezárt tokban tartja a fájdalmat, azaz nem történt meg az elengedés (lásd az előző előadásban az I.-II. világháborút és az évtizedek során a többi traumát.), nem történt meg a gyász munka.

A jelenünkben vizsgáljuk az előző generációkat, összesen négy generációt, s súlyos patológiai állapotot tapasztalunk és szakadékokat, mert aki most él, nem veszi fel a kontextust a Múlttal, ami velünk van, velünk él bennünk él.

Az első generációban a férfi olyan, mintha nem fogná fel, hogy mi zajlik körülötte, a nő meg csukott szemmel idegesen jár-ke, mert ha kinyitná szemét, megbolondulna.

A második generáció letargikus, szomorú, ringatja magát, olyan, mint az árvaházi gyerek, akit megfélemlítettek, elnyomtak, eltiportnak érzi magát, állandó készültségben van.

A harmadik generáció tagjai lazák, akár botrányos dolgokat is elkövetnek társaságban, de nem akarják látni, hogy mi történik körülöttük.

A negyedik generáció szédül a jelenben, menekül a problémák elől, kifelé tör, kifelé tart a világba, akárhová.

Ha az első generáció kinyitná a szemét, akkor felébrednének attól, amit meglátnának, azaz a Jelent, ami megrázná őket.

Kudarcos, bódult, kiábrándult, tudat módosult állapotban befelé forduló, csukott szemű, a rendszert elhagyni készülő, külföldre menekülőket látna, gyökérteleneket.

Érzik, hogy valaminek történni kell, akarják az információkat.

Tehát az **első generációt kellene felébreszteni**, hogy rájöjjenek, hogy senki sem lehet csak önmaga, hogy nincs meg a jelen érzése, a saját érzés, a saját identitás érzése, hogy olyanok, mintha szellem lények lennének, nem tudnak megtestesülni.

Ez tehát a mostani generáció végletes helyzete, benne a nemzethalál fordulópontján tudatosul a fenyegető veszély, azaz azon elmélkedik a mai nő: -Szüljön vagy haljon meg?

Mi tehát az, ami késlelteti a szülést?- A feldolgozatlan Múlt tartja fogva az életerőt, az késlelteti, hogy megszülessen a Jövő, a Rend hiánya miatt fekszik a földön tényleges halottként és nincs jelen a Jelen.

Káosz és anarchia nyeli el az erőt. Bármilyen feldolgozás történne, azt a Rend keretein belül kell megtenni (Bach művekre jellemző a REND-ÖSSZEFÜGGÉS és az ARÁNY, sic.)

ÉN-védő mechanizmus lép fel, negatív érzésként: a megkeserített múlt, a titok őrzése, a hiteles információk elzárása.

Mi a kimenet? Halaszthatatlan feladat a feloldás, az ÉN-kép, ÖN-kép vizsgálata, melyben jelentkezik az indulat, a feszültség a szomorúság, a gyengeség, a bénultság, a félelem. Mindez szeretettel, feltöltődve”szakralitással” bocsánatkéréssel megoldható, vagy redukálható. Ha lelki ismeretünket tekintve képesek leszünk egyenes derékkal, felemelt fejjel bocsánatot kérni, a teremtő erő bennünket erősítve megszüli a Jövőt.

A traumákat tehát a szeretet oldja, ami soha nem hal ki.

Várfalvi Mariann előadóként később lép fel, de most kérdése valóban aktuális. - **Van e összefüggés a traumáknak és a család szerkezetekben?Megjelentek a mozaik családok, egyre nehezebb az elköteleződés.**

Dr. Zseni Annamária válasza a titkokról beszél, melyek falat képeznek a generációk között, a szégyenérzet miatt félelemben élnek egyes családok, s ha van is megoldási igyekezet vagy útkeresés, az hiteltelen, mert negatív dolgokkal és terhekkel van tele a”tarisznyájuk.”Itt a következő generáció vagy bele hal vagy túl éli azt, hogy ősei mit tettek. Az életösztön nagyobb, tehát tisztelettel kell fejét hajtani, mert ez az életben maradás ára.

Balogh Gábor a Terror Háza ifjú történésze Történelmi traumák társadalomalakító hatása a címmel pozitív értéknek tartja azt a tényt, hogy most itt vagyunk együtt és arra kér, hogy adjunk nevet az áldozatoknak.

Arisztotelész bölcsességét hozza elénk: **“Az állam jólétének alapja a polgárainak bölcsessége...”** Ma nemzetünk mentális állapota traumákat hordoz, azaz minden történelmi forduló pont traumatikus jellegű volt.

Tömegháborúk között az I.világháborút említi elsőként, mely nem hozott volna annyi áldozatot, ha nincs vasút. Az osztrák Magyar Monarchia által épített vasút vitte a katonákat az orosz frontra, Galíciába, Balkánra és az északi frontra a sátoraljaújhelyi rendezőpályaudvarról, és hozta a sebesülteket, halottakat. A vasúton mentek a deportáltak, a későbbi évtizedek során a kitelepítettek a gulágra elszállítottak, a hadifoglyok...

A mentális állapot rosszra fordulásának okai között említi az 1914-ben jelentkező kolerajárványt, sok száz halottal, -itt **megjegyz**i **Balogh Gábor**, hogy Gróf Mayláth György levélben kérte Tisza Istvánt, hogy intézkedjen és hozzanak létre Betegmegfigyelő állomásokat a háború utáni évekre is gondolva,

mert nemi betegségek jelentek meg, 1914-16 között a 715 ezer katona között 67 ezer volt a fertőző beteg!)

A háború csak a halottak számára ért véget az utolsó puska lövéssel,

- 661 ezer halottja volt,
- 743 ezer sebesültje,
- 615 ezer fő tűnt el, a fenti számokból Magyarországra érvényes számok a következők:
- 116 762 halott (férfi),
- 367 673 férfi sebesült meg,
- 174 427 férfit vittek el hadifogolyként,
- és eltűntek száma 41 419 fő.

A háborúban kimutatták, hogy 1 millió 280 ezer a vesztes és győztes hatalmak nemibetegei nagyrészt szifiliszesek voltak és kankósok, ők lettek áldozatai fájdalmas között a hosszú meneteléseknek.

1918-ban a háború után mit tehetett a hadirokkant, mit tehet a beteg férfi?

- 101 ezer hadiárvat,
- 72 ezer özvegyet számláltak meg,
- az 1927-es statisztikában 743 ezer súlyos sebesültről,
- közöttük 67 ezer vakot, csonkoltat tartottak számon.

1920-ig a Délvidéken is üzött lelkek éltek, miközben a híranyagban 1918-ban a tisztifőorvos szerint naponta több száz halott volt,

A mentális állapotot befolyásoló okok között ott van Trianon, a vagonlakók, a menekülők áradata Nagyváradról, Beregszászról, Szabadkáról, Kassáról, Szatmárnémetiből, Aradról. Ők a rendező pályaudvarokon vártak sorsukra, 1 millió 100 ezer kelt útra, az anyaországba jött egy részük, más részük Amerikába ment. Mondják, hogy a "krémje" azaz az orvosok, egyetemi tanárok mind elmentek a tengeren túlra.

A Tanácsköztársaság áldozatai, a járványok, akkoriban 53 ezer halottat követeltek. A gazdasági válság utáni u.n. békeidők után jött a II. világháború, 1938-1941 között:

- 340-360 ezer katona halt meg,
- a civilek között 900 ezer,
- Németországba való kitelepítés 1945 után kezdődött, 190 ezer cseh - magyar állampolgár cserével, 60 ezren távoztak
- és 120 ezer betelepített érkezett hozzánk, magyarok természetesen. Ha térképen nézzük a nyilatkat, melyek az irányokat mutatják északról-délre, délről-északra, keletről az ország középpontja felé, bizony nyugtalanító a kép.

1944-45-ös esztendő a II. háború vége több millió ember életét alakította át. A GULÁGRA - GUPVI táborokba erőszakosan elszállítottak hadifogolyként kényszermunkára ítélve 700 ezren voltak, ebből 300 ezer nem tért vissza.

A Szovjetunió 27 millió embert veszített Sztálinnak és a nagyhatalmaknak köszönhetően, szüksége volt az újjáépítéshez 5 millió szakemberre, férfiakra, asszonyokra, fiatal fiúkra még gyermekekre is. Válogatás nélkül vitték őket. 200 ezer nőt ért nemi erőszak a II. háború idején. A deportálás is óriási veszteséggel jár, ennyi áldozattal soha nem lesz képes Magyarország újjáteremteti önmagát. 1945-ben 200 ezer nemi beteg volt, az abortuszt államhatalmi engedéllyel végezték, a megerőszakoltak magzatát is elvették, a katolikus püspök feloldozta az anyákat a művi beavatkozás következtében, az anyákat s a leányaikat, akiket orosz katonák erőszakoltak meg.

1945 után kezdődött az államosítás, a kommunizmussal érkező kollektivizálás, a beszolgáltatás, a padlás lesöprés a hét napos bölcsőde, óvoda, melyről alig van fogalma a mai generációnak.

Ki akart családot alapítani akkor, 1918- 20 között? Aztán a II. háború utáni diktatúrában?, amelyben 42 697 fő volt elítélve, 4857 halálos ítéletet hoztak a pár éves Rákosi rendszerben,

- a közigazgatási elítéltek száma 193 826 fő volt,
- internáltak 30 ezer főt,
- 1956-ban 2500 (?) volt a halottak száma, 19 226 a sebesülteké,
- a sortüzek áldozata 350-fő,
- a halálos áldozatok száma 220 fő,
- emigrációba kényszerült,-mondják, hogy disszidált,- 300 ezer ember.
- Évi 173 ezer abortusz volt, aztán a Ratkó törvény szerint asszonynak szüli kötelesség volt, a lánynak dicsőség.

A Kádár rendszer lakótelepekbe költöztette a faluról érkezőket, ott mutatták ki, hogy milyen magas az öngyilkosok száma.

Szilágyi Ákos írta le, hogy a gulyáskommunizmusban és az új gazdasági mechanizmus idején stresszes, ön-kizsigerelő életmódban éltek a férfiak, a nők, 140 ezer fő lett öngyilkos a polgári lakosságban. Az ügynök listákon szereplők, a megfigyeltek, a besúgottak előtt is kevés volt a választási lehetőség. A mai levéltárakban szinte reménytelen, esélytelen tisztán kikutatni, hogy ki, kiket figyelt meg. A kórházi ágyak száma 140 ezerről 38 ezerre csökkent.-

A MUHI csata, a Török 150 éves megszállás, a Habsburgok birodalom megosztó politikája után szinte szerencsének mondható, hogy még itt vagyunk, élünk!

Megrendítő részletességgel beszélt Balogh Gábor történész, feltárta, hogy miért minket a történelem során.

A traumatikusnak gondolt migrációs **kérdésre válaszként azt mondta, hogy a Történelem az élet tanítómestere.**

Gondoljunk vissza a török 150 éves megszállásra, mely olyan krízis helyzetet okozott, hogy, a magyar népesség megfogyatkozott, az ország elnéptelenedett, s nyugatról telepítettek be német származásúakat (Mária Terézia uralkodása alatt). Utána következett a trianoni döntés, melynek eredményét mai napig megéljük. Napjainkban megindult az afrikai és az ázsiai népvándorlás is.

(Hamarosan folytatjuk!)